

# PAPA FRANJO



## *Sjećanje na preminule*

*Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji  
u nedjelju 2. studenoga 2014.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Jučer smo slavili svetkovinu Svih svetih, a danas nas liturgija poziva spomenuti se vjernih mrtvih. Ta su dva spomena tijesno povezana kao što radost i suze nalaze u Isusu Kristu sintezu koja je temelj naše vjere i naše nade. S jedne strane, naime, Crkva, putnica u povijesti, raduje se zbog zagovora svetaca i blaženika koji je podupiru u misiji naviještanja evanđelja; s druge, ona, poput Isusa, plače s onima koji pate zbog rastanka od dragih osoba, i poput Njega i zahvaljujući Njemu uzdiže hvalu Ocu koji nas je oslobodio od vlasti grijeha i smrti.

Ova dva dana mnogi posjećuju groblje, koje je, kao što kaže sama riječ, "mjesto počinka", u iščekivanju konačnog buđenja na novi život. Lijepo je misliti na to kako će nas sam Isus probuditi. Sam Isus je objavio da je smrt tijela nalik snu iz kojeg nas on budi. S tom se vjerom zaustavljamo – također u svojim mislima – uz grobove naših dragih, onih koji su nas voljeli i činili nam dobro. Ali danas smo pozvani sjetiti se svih, također onih kojih se nitko ne spominje. Spominjemo se žrtava rata i nasilja, tolikih "malenih" u svijetu, shrvanih glađu i bijedom. Spominjemo se bezimernih koji počivaju u zajedničkoj grobnici. Spominjemo se braće i sestara koji su ubijeni zato što su kršćani, kao i onih koji su žrtvovali svoj život u službi drugima. Povjeravamo Gospodinu osobito one koji su nas napustili ove godine.

Crkvena je tradicija uvijek pozivala moliti za pokojne, posebno prikazujući za njih euharistijsko slavlje: to je najbolja duhovna pomoć koju možemo pružiti njihovim dušama, osobito onima koje su najnapuštenije. Temelj te molitve za duše je u zajedništvu Kristova mističnog tijela. Kao što kaže Drugi vatikanski koncil "izvrsno poznavajući to zajedništvo cijeloga otajstvenoga Tijela Isusa Krista, Crkva putnika već je od prvih vremena kršćanske religije s velikim poštovanjem njegovala spomene pokojnika" (*Lumen gentium*, 50).

Sjećanje na preminule i briga za njihova počivališta svjedočanstvo je vjerom prožete nade, ukorijenjene u sigurnosti kako smrt nema posljednju riječ nad čovjekom jer je čovjek određen za život bez granica u Bogu, koji ima svoj korijen i ispunjenje u Bogu. Uputimo Bogu sljedeću molitvu: "Bože beskrajnog milosrđa, tvome neizmjernej dobroti povjeravamo one koji su napustili ovaj svijet i prešli u vječnost, gdje ti čekaš sav ljudski rod, otkupljen dragocjenom krvlju Krista, tvoga Sina, koji je umro kao otkupnina za naše grijehе. Ne gledaj, Gospodine, na tolika ljudska siromaštva, bijede i slabosti kada se pojavimo pred tvojim sudom, gdje će nam biti dosuđena radost ili osuda. Svrni na nas svoj milostivi pogled, koji izvire iz nježnosti tvoga srca, i pomozі nam kročiti putom potpunog očišćenja. Neka nitko od tvoje djece ne bude izgubljen u vječnom paklenom ognju, gdje nema više pokajanja. Povjeravamo ti Gospodine duše naših dragih, osoba koje su umrle bez

sakramentalne utjehe, i nisu imale prilike pokajati se ni na kraju svoga života. Neka nitko ne strahuje od susreta s tobom, nakon zemaljskog putovanja, u nadi da će biti primljen u zagrljaj tvoga beskrajnog milosrđa. Neka nas sestra tjelesna smrt nađe budne u molitvi i pune svakovrsnog dobra učinjenog tijekom našeg kratkog ili dugog života. Gospodine, neka nas ništa ne odijeli od tebe na ovoj zemlji, nego neka nas sve i svi podupiru u žarkoj želji da radosno i vječno počivamo u tebi. Amen" (P. Antonio Rungi, pasionist, Molitva za pokojne).

S tom vjerom u konačno čovjekovo određenje, obratimo se sada Gospi, koja je patila podno križa dramu Kristove smrti i sudjelovala zatim u radosti njegova uskrsnuća. Neka nam ona, Vrata nebeska, pomogne sve više shvaćati vrijednost molitve za pokojne. Oni su nam blizu! Neka nas ona podupire na svakodnevnom hodočašću na zemlji i pomogne nam da nikada ne izgubimo iz vida posljednje odredište života a to je raj. A mi s tom nadom koja neće nikada razočarati kročimo naprijed!